

Kennel

MELYANNA

Duitse herder en Australian Shepherd

De wereld ontdekken

De meeste fokkers raden de nieuwe eigenaar aan om de pup zo snel mogelijk door de eigen dierenarts te laten onderzoeken. Een verstandig advies. Als er iets mis is, dan kan dat meteen geconstateerd worden.

Zo'n eerste dierenartsbezoek hoeft niet eng te zijn voor een pup. Op de behandelafel wordt hij door de dierenarts bekeken (ogen, oren, mond e.d.) en beluisterd. Tot slot krijgt hij een lekker brokje. Dit maakt dat een volgend bezoek geen problemen hoeft op te leveren.

Op schoot

Houd wel een paar dingen in de gaten: in de wachtkamer blijft je pup rustig bij jou zitten, eventueel op schoot. Hoewel het goed is om kennis te maken met andere honden is de wachtkamer van de dierenarts daar geen goede plaats voor. Je weet nooit of de andere honden een (besmettelijke) ziekte onder de leden hebben....

In de bek kijken

Wees er bedacht op dat een pup de behandelafel eng vindt. Houd 'm dus goed bij z'n halsbandje/tuigje vast en sta dicht tegen de tafel aan om te voorkomen dat de pup eraf kan vallen. Hoewel veel dierenartsen op gepaste wijze met zo'n jonge pup omgaan, zijn er ook nog enkele die bij zo'n eerste onderzoek de bek van de hond 'open breken' om tanden, kiezen en keel te kunnen zien. In dergelijke gevallen kun je beter zelf de bek van de pup vasthouden. Bij de fokker heeft de pup z'n eerste enting (8 weken) gehad. Bij je eigen dierenarts krijgt de pup z'n vervolgenting met 12 weken.

Verplicht aaien

Entingen komen jaarlijks terug. Maar er kunnen ook andere redenen zijn dat je hond naar de dierenarts moet. Zo'n bezoek verloopt een stuk gemakkelijker als je hond gewend is op tafel te staan, aan alle kanten betast te worden, in z'n bek te laten kijken en getemperatuurd te worden. Dingen waar je een jonge pup al aan kunt laten wennen. Begin er eens mee

om de pup aan z'n halsband/tuigje vast te houden en hem te gaan aaien; van 't puntje van z'n neus tot aan 't puntje van z'n staart. "Makkelijk!" hoor ik je zeggen. Maar vergis je niet; aaien is leuk, zolang het vrijblijvend is. Wanneer je je hond gaat vasthouden, wordt het wat anders. Vaak gaan pups spartelen en bijten om los te komen. Nu kun je het beter niet zover laten komen. Voordat de pup begint te protesteren heb jij de oefening al beëindigd. Langzamerhand kan de tijd die je de pup aait opgevoerd worden. Kijk ook eens in een oor, onder de staart of til een poot op. Als de dierenarts dat straks doet, vindt de pup dat heel normaal.

Kommetje

Als je je pup aan alle kanten kunt betasten wordt het tijd om ook de bek goed te kunnen bekijken. Je hoeft nog niet meteen alle tanden en kiezen te kunnen zien, ook deze oefening moet stapsgewijs opgebouwd worden. Maak van je ene hand een 'kommetje' (vingers aan de ene kant, duim aan de andere kant) en laat de onderkaak van de pup in dit kommetje rusten. Daarbij aai je met je andere hand over de kop van de hond heen. Kijk uit dat je je hand niet voor z'n ogen houdt!

De aaiende hand kan voorzichtig een lip optillen en dan weer verder gaan met aaien. De pup mag z'n bek niet terugtrekken. Jij als baas bepaalt wanneer de oefening is afgelopen. Na verloop van tijd kun je met beide handen de lippen (boven en onder) optillen, zodat dierenarts of keurmeester het gebit van je hond kan zien. Op de leeftijd van ongeveer 20 weken begint een pup met het wisselen van z'n gebit (eerst de snijtanden). Dit duurt totdat de hond ongeveer 7 maanden is, dan komen de blijvende kiezen door.

Rustig opbouwen

Een goede fokker is al druk bezig is met de socialisatie van z'n pups. De eerste socialisatie periode loopt van de 4e tot de 12e week. Daarna volgt een tweede socialisatieperiode, van 12 weken tot ongeveer 6 maanden, een periode waarin de pup wat meer angst vertoont. Je hebt dus een halfjaar de tijd om je pup aan allerlei zaken te laten wennen. Socialiseren heeft tot doel dat de hond door middel van ervaringen/ontmoetingen alles wat hij nu voor het eerst ziet, later als normaal accepteert. Een kleine/jonge pup moet je niet te veel nieuwe dingen tegelijk aanbieden. Ervaringen dienen rustig opgebouwd te worden. Wanneer je je pup met iets nieuws kennis laat maken is het van belang dat de pup niet bang wordt. Alleen dan zal hij nieuwsgierig blijven om nieuwe dingen te onderzoeken en steeds meer zelfvertrouwen krijgen. Als een pup ergens van schrikt moet je hem niet troosten, maar wel steun bieden. Neem wat afstand van hetgeen waar de pup van schrok. Ook kun je je pup wat afleiden met een brokje of een speeltje.

Straatlawaai

In het boek van Gwen Bailey (Toepoels Puppywijzer) is een hele lijst opgenomen van zaken waaraan je een pup kunt laten wennen. Natuurlijk zal dat in iedere gezinssituatie anders zijn. Probeer maar eens met het

hele gezin een overzicht te maken van alle dingen die de pup, als hij eenmaal volwassen is, heel normaal moet vinden. 't Zijn er nogal wat! Iedere pup moet leren omgaan met verkeer; hij moet niet schrikken van auto's die langs rijden, van knallende uitlaten van brommers en van piepende remmen van een vrachtwagen. Om hem te laten wennen kun je simpelweg met je pup (aan de lijn!) aan de kant van een weg gaan staan; geef 'm alle rust en tijd om het langsrazende verkeer eens op z'n gemak te bekijken. Is je pup erg onder de indruk van al dat lawaai, dan ga je wat verder weg van de straat staan. Heb je een bange pup dan is het helemaal niet erg om hem op de arm te nemen. Veilig, vanuit de armen van de baas, kan hij dan het geheel gadeslaan. Belangrijk is dat je hem op de arm neemt voordat hij angstig gedrag vertoont.

Op de arm

Veilig vanaf je arm kan een pup ook de mensenmassa van b.v. een markt bekijken. Voordat je op de markt bent til je je pup al op; vanuit je armen kan je pup alle mensen bekijken. Heel wat beter dan op de grond alleen maar tegen al die benen aan te lopen! Zo leert je pup dat mensen leuk zijn. Pas als je pup een stuk groter is kun je hem over de markt met je mee laten lopen. Datzelfde geldt voor een drukke winkelstraat of een speelterrein met kinderen.

Juist in deze periode is het belangrijk dat de pup aan andere dieren went, aan andere honden (verschillende rassen die er allemaal anders uit zien!) en aan andere diersoorten.

Marian Servaas

